

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בזהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

לחבון דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - תיקון כב דף ס"ד:

ויש תורה עליונה שלא נקראת בה בריאה אלא האצילות שלו, והיא והוא - הכל אחד, וכל אדם שמושגתל בתורה, שמו של הקדוש ברוך הוא שם, כל שכן וכל שכן במנוחה הקדושה, והמנוחה הקדושה ודאי פיה הוא סיני, שבעת החבלים שיוצאים מפיה, השכינה שורה עליהם, שהיא בת שבע, שהם שבעה שמות של השם המפורש, שהוא השם של ארבעים ושתים אותיות.

ואת אוריותא עלאה דלא אתקרי בה בריאה אלא אצילותא דליה, והיא והוא בלא חר, וכל בר נש דאשתדל באוריותא שמייה דקודשא ברוך הוא תמו, כל שכן וכל שכן בבחינתא קדושה, ובחינתא קדושה ודאי פומה איהו סיני, שבע החבלים דנפקין מפומה שכינתא שריא עליהו, דאיהו בת שבע, דאינון שבע שמיהו דשמה מפרש, דאיהו שמה דארבעין ותריין אתוון.

וממנו עולה קול שהוא העמוד האמצעי, ומתעלה לשבעים קולות, שהיא ודאי עולה בו לשבע, שהיא ה' העליונה, אויר זך, אויר של ארץ ישראל שהוא מחכים, מצד של החכמה שהיא י', ובה עולה ו' לעשר ו' פעמים, וב' החי"ן הם, ה' הכל מבפנים, ה' הכל מחוץ, ושניהם הם בלב ובפה, הם עשרת הדברות של הקדוש ברוך הוא, ובהם חלב ודבש שוים, ומי שמתעסק בתורה, אז צריך שיהיה הפה וחלב שוים, ולא להנם פרושהו בעלי המושגה, כל מי שאין תוכו כבדו אל יבנם לבית המדרש.

ומניה סליק קול דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואסתלק לשבעין קליו, דאיהו ודאי ביה סלקא לשבע, דאיהו ה' עלאה, אוירא דביא, אוירא דארץ ישראל דאיהו מחכים, מספרא דחכמה דאיהו י', ובה סליק ו' לעשר ו' זמניו, וב' החי"ן אינון ה' הכל מלגא ה' הכל מלבר, ותרוייהו אינון בלבא ובפומא, אינון עשר דברן דקודשא ברוך הוא, ובהוון אינון לבא ובפומא שוין, ומאז דאתעסק באוריותא בדין צריך דיהא פומא ולבא שוין, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, כל מי שאין תוכו כבדו אל יבנם לבית המדרש.

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

תורה מ' חלק ב'

מקדשת ואוירה מחכים, פי עינים עלישם החכמה, פי התפתחות החכמה נקרא בחינת עינים, כמו שכתוב (בראשית ג): ותפקחנה עיני שניהם, ופרש רש"י: עלישם החכמה נאמר. ומחמת שעיני ה' בארץ ישראל, שמתפל בה תמיד, על ידי זה אוירא דארץ ישראל מחכים. אך מהיכן נמשך ונתעורר זאת אצל השם יתברך, דהינו בחינת עינים להשיג פנ"ל, זה נעשה על ידי נשמות ישראל, שהשם יתברך מתפאר בהם, בבחינת (ישעיה מט): ישראל אשר בך אתפאר. ועל ידי ההתפארות נעשין בחינת תפלין, שנקראין פאר (סוכה כה), והתפלין הם בחינת מחיו, ונכנסין לפנים ובקעין בעינים, ומזה נעשה השגחת השם יתברך בכיכול, שעל ידי זה נעשה קדשת ארץ ישראל, בחינת אוירא דארץ ישראל מחכים פנ"ל. ועלישם זה נקרא ארץ ישראל, שמקבלת קדשתה, מבחינת: ישראל אשר בך אתפאר, פנ"ל. אך בודאי לא כל העתים שוות בהתקרבות ישראל להשם יתברך, פי לפעמים, הם ושלום, יש שנתרחק אחד מהשם יתברך, ואזי אדרבא, השכינה צועקת: קלני מראשי, קלני מזרועי (סנהדרין מו). הינו שצעקתה, שנתקלקל ונפגם בחינת ההתפארות שאינו יכול

מי שידע מארץ ישראל, שטעם באמת טעם ארץ ישראל, הוא יכול להכיר באחר, אם היה אצל צדיק על ראש השנה אם לאו, ואם אותו הצדיק הוא גדול במעלה או קטן, ואם הוא צדיק אמתי אם לאו, או אם הוא בעצמו צדיק. פי טעם ארץ ישראל יכולין לציר לפני מי שידע טעם שכל. פי רק מי שהוא איש בור, אי אפשר לו לידע זאת, אבל מי שידע משכל, בגון לומדים שפוגשים מעט טעם השכל בפשט וקשיא בדרך הלומדים, או חכמים בהכמות אחרות, שפוגשים טעם שכל, יכולין להבין טעם ארץ ישראל, פי אוירא דארץ ישראל מחכים (ב"ב קנה, ובזהר פנחס דף רמה: ובתי' כב). וטעם החכמה והשכל בודאי יקר מאד, אך עקר מעלת קדשת ארץ ישראל הוא רק על ידי השגחת השם יתברך. ומחמת שהשם יתברך מסתכל בארץ ישראל תמיד, כמו שכתוב (דברים יא): תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, על ידי זה ארץ ישראל

להתפאר בהם, ונפגם בחינת התפלין, שנעשין מן ההתפארות כנ"ל. וזה: קלני מראשי, קלני מזרועי, מראשי מזרועי דיקא, בחינת תפלין (שמניחין על הראש ועל הזרוע) וכנ"ל. רק בשאחד מישראל נתקרב להשם יתברך, ונתוסף עוד ישראל שרופה לעבדו יתברך, וכל מה שנתוספין יותר רבים מישראל שרופים לעבדו ולהתקרב אליו, אזי נתגדל ונתוסף יותר ההתפארותו יתברך, שהוא יתברך מתפאר בעמו ישראל המתקרבים אליו. ועלידי זה ההתפארות נעשין תפלין מחין, ומזה נעשה קדשת ארץ ישראל, בחינת אוירא דארץ ישראל מחקים, עלידי עיני השגחתו כנ"ל: אך מי שיוכל לראות זאת ההתפארות, שמתפאר השם יתברך בעמו ישראל, אזי הוא מקבל בחינת פאר ומחין מן זאת ההתפארות שרופה, ונעשין אצלו גסיפון בחינת תפלין, ונכנסין לפנים כנ"ל, ובוקעין בעינים כנ"ל, ואזי נעשין עיניו גסיפון בבחינת עיני ה', ואזי בכל מקום שהוא מסתכל ורואה, נעשה שם גסיפון בחינת אוירא דארץ ישראל מחקים, כי עקר קדשת ארץ ישראל הוא רק מבחינת עינים כנ"ל. אבל מי הוא זה שיוכל לראות את השם יתברך, שיוכל לראות ההתפארותו יתברך, אמנם מי שרופה את הצדיק האמת, שהוא מקרב בני אדם לעבודתו יתברך, והוא עקר התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, נמצא שהוא בעצמו ההתפארות שמתפאר השם יתברך בעמו, כי עלידו כל ההתקרבות וההתפארות. אזי מי שמסתכל בו, ועקר הדבר בעת הקבוי, בעת שמתקבצים אליו העולם הפאים לשמע את דבר ה', וביותר – בראש השנה, שאז הוא הקבוי הגדול, אזי ההתפארות גדול ביותר, מחמת שמתקבצים הרבה בני אדם החפצים להתקרב אליו יתברך, ואזי נתגדל ונתוסף פאר ויפי הצדיק, כי הוא בעצמו ההתפארות כנ"ל, אזי מי שמסתכל באמת בזה הצדיק האמת, אזי

הוא גסיפון מקבל מן ההתפארות הזאת, ונעשין אצלו גסיפון בחינת תפלין מחין כנ"ל, ואזי נעשין עיניו גסיפון כנ"ל בבחינת עיני ה', ואזי גם בכל מקום שהוא מסתכל, נעשה גסיפון בחינת ארץ ישראל, בחינת אוירא דארץ ישראל מחקים, כי הוא מחקים האויר עלידי הסתכלותו בעיניו כנ"ל, שנעשין מן ההתפארות כנ"ל. וזה פרוש (ישעיה לג): מלך ביפיו תחזינה עיניך, הינו בשתופה לראות מלך ביפיו, דהינו הצדיק ביפיו ותפארתו, דהינו בעת הקבוי, שאזי הוא יפיו ותפארתו כנ"ל, עלידי זה: עיניך תראינה ארץ מרחקים, בחינת ארץ ישראל, בחינת אוירא דארץ ישראל מחקים. כי ההכמה נקרא מרחקים, כמו שכתוב (קהלת ז): אמרתי אהכמה והיא רחוקה, הינו שעלידי זה שתראה את הצדיק ביפיו ותפארתו כנ"ל, עלידי זה בכל מקום שתראה בעיניך, יהיה נעשה בחינת אוירא דארץ ישראל מחקים כנ"ל. וזהו: עיניך תראינה ארץ מרחקים כנ"ל. נמצא, מי שיש לו תאוה והשתוקקות לארץ ישראל, בפרט מי שטעם טעם האמת של ארץ ישראל, בשפונע ומתועד יחד עם אדם שהיה אצל צדיק אמיתי על ראש השנה, הוא מחיב להרגיש אז טעם ארץ ישראל, כי עלידי זה האיש נעשה גם זה האויר בבחינת ארץ ישראל כנ"ל, וראוי שיתעורר לו עתה השתוקקות ונענועין לארץ ישראל, כל אחד לפי בחינתו. ועקר הדבר – שיהיה באמת ובתמימות: ויש בזה עוד ענינים, כי אין אדם מת וחצי תאוה בידו. (מ"ר קהלת סדר א) נמצא שאין ממלא תאוה ורצונו בממון לעולם, כי תמיד חסר לו כנ"ל. אבל יש בחינת שפע בפולה, בחינת (איוב כ"ב): וכסף תועפות לך, שהוא לשון כפול. נמצא שבוה השפע נתמלא רצונו, מאחר שהיא בפולה (ולא סים):

פירוש נחל זהר

לכל מאמר זוהר על פי ההקדמות בליקוטי מוהר"ן

בעקשנות של ישראל להתקרב בעל פעם מחדש מכל מקום שהם לקדושה, מהגלות הרחוקה להגיע בהשתוקקות גדולה לארץ ישראל הגבוה מכל הארצות. ויש תורה עליונה כזו כנ"ל שלא נקראת בה הבריאה בריאה, מה שברא בה נבראים הנפרדים כביכול ממנו כי הוא בורא והם נבראים, אלא הבריאה מתעלה על ידי הדעת של זאת התורה והשגחה שמתגלה בארץ ישראל בזכות זאת התורה, עד שלא נקראת הבריאה עתה בריאה אלא אצילות שלו יתברך שמו, כי ניכר בזכות המשכת השגחה היא נאצלת מאורו ואינה נפרדת ממנו כלל, והיא הבריאה והוא הבורא הכל אחד, אור נאצל מן המאציל, כי האור תמיד מחובר למקורו, בבחינת תמיד עיני ה' והמוחין שלו בה לקשרה אליו. וכל אדם שמשתדל בתורה המחכימה לעסוק בה והוציא ממנה עצות איך להתחדש בתשובה, לשוב לה' בכל עת ובכל מקום, שעל ידי זה ה' יתברך מתפאר בו, ונעשה לה' יתברך בחינת תפלין כנ"ל, על ידי זה שמו של הקב"ה נמצא שם במוחו ליבו ובפיו להשפיע השגחה למקומו להחכימו כדי גם לו יהיו עיניים והכמה לראות איך ה' יתברך מתפאר בו ומשגיח ומסתכל עליו בכל עת להביאו לתכלית, ולעלות מדרגה לדרגה בארץ ישראל הקדושה. כל שכן וכל שכן במנורה הקדושה, הוא רשב"י צדיק הדור, הרואה את ה' המתפאר בעמו, וזוכה לקרב ישראל ברחמים ולעורר עין אחת פקוה של רחמים אצל הקב"ה עד שגם עין הדין

ואית אורייתא עלאה דלא אתקרי בה בריאה אלא אצילותא דיליה, והיא והוא בלא חד, וכל בר נש דאשתדל באורייתא שמייה דקודשא בריה הוא תמן, כל שכן וכל שכן בבחינת קדישא, ובחינת קדישא ודאי פיקה איהו סיני, שבע הכלים דנפקין מפומה שכינתא שריא עליהו, דאיהו בת שבע, דאינון שבע שמחין דשמה מפרש, דאיהו שמה דארבעין ותריין אתון. – יש תורה עליונה, פנימית ושורשית, שמגלה הצדיק, הפועלת התקרבות של כל עם ישראל לקב"ה באופן שמתפאר בהם עד שפועלים אצל הקב"ה כביכול פקחת עיניים להסתכל ולהשגיח ולהחכים את יושבי ארץ ישראל וכן יושבי חו"ל הבאים לקבל תורתו, והחכמה בפקחת עיני ה' נעשית על ידי האויר שהוא אות יוד' שהיא החכמה והמוחין שלו יתברך בכלליות ובפרטי הבינה המלבישה את החכמה שהיא האור העוסף את היוד ונעשה ואויר (אור אויר – כמובא בפרשת פנחס רמא), וזה והאויר המחכים שהם המוחין שלו יתברך הבוקעין בעיניו להשגיח ברחמים, אלו המוחין הם בעצמם חכמת תורתו שבה מנהיג עולם העשייה וארץ ישראל בהשגחה פרטית, על ידי התפארות שמקבל מן המתקרבים אליו על ידי זאת התורה בעצמה שמגלה הצדיק, שמגלה להם עצות איך להתקרב לה', ומגלה להם ואיך ה' יתברך מתפאר

מתמתקת. כי כל התפארות הממשיכה השגחת הרחמים הוא על ידי הצדיק כנ"ל, לכן ודאי פה שלך שהיא המלכות שבוך, שהיא בחינת ארץ ישראל, ארץ המלכות המקבלת מישראל אשר בכך אתפאר, ודאי הפה והמלכות שלך היא בחינת סיני, שבו ראו כל העם את הקולות הוצבי אש בהשגחה עליונה, כי בזכות פאר תורתך מאיר שם השם בכך, שם התפארת בחינת ד' מוחין של תפילין, יוד במוחך, הא בלבך, ואו בפוך שהיא הא אהרונה שבשם הקדוש, אשר פיך כסיני מוציא הכלי קולך הקדוש כנ"ל. **שבע הכלים** בגוונים מפוארים מהסד עד מלכות אשר יוצאים מפוך, שכינה הממשיכה השגחה לפרטי פרטים מן הבינה על כל ישראל בארץ הקודש, שורה על אלו גווני ההנהגה, להשגיח על ישראל להביאם לקרבת השם הרצויה, שהרי היא בת שבע, כי היא שורש השבע מידות הרמוזות באותם שבע שמות של השם המפורש שהוא שם של ארבעים ושתיים אותיות. ובכל אחד מהשבע שמות שש אותיות כנגד התפארת שממנו התעוררות המוחין הנמשכים למלכות (של אותה מידה מהשבע שמות) מהחכמה והבינה.

וּמְנִיחָה סְלִיחַ קוֹל דְּאִיחוּ עֲמוּנָה דְּאִמְצְעִיתָא, וְאִסְתַּלַּק לְשִׁבְעִין קְלִין, דְּאִיחוּ וְדָאִי פִּיה סְלָקָא לְשִׁבְעַת, דְּאִיחוּ ה' עֲלָה, אִיירָא דְכִיָּא, אִיירָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּאִיחוּ מַחֲכִיב, מִסְטָרָא דְחֶכְמָה דְּאִיחוּ י', וְכֵה סְלִיחַ ו' לְעֶשֶׂר ו' זְמִינָה, וְכ' הַיְיִן אֵינֻן ה' הַבֵּל מְלָגָאוּ ה' הַבֵּל מְלָבָר, וְתִרְוִיחָה אֵינֻן בְּלָבָא וּבְפֻמָּא, אֵינֻן עֶשֶׂר דְּפִרְן דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְכֵהוּן אֵינֻן לְבָא וּפֻמָּא שְׁוִין, וּמָאן דְּאִתְעַסַּק בְּאִוְרֵיָתָא בְּרִין צְרִיךְ דִּיהָא פֻּמָּא וְלָבָא שְׁוִין, וְלָאוּ לְמֻנְגָא אִוְקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין, כֵּל מִי שְׁאִין תּוֹכּוּ כְּבִרּוּ אַל יִכְנַס לְבֵית הַמְדֻרָשׁ. – וּמִפִּיּוּ שֶׁל רֶשֶׁב"י עולה קול אשר הוא עמוד האמצעי שהוא התפארת, היא התורה הפועלת ההתקרבות המפוארת של ישראל לאביהם שבשמים, ועולה לשבעים גוונים מפוארים של קולות, שעולה הפאר לעורר עין ה' להשגיח, כי שבעים גימטריה ע'. והנה ההשגחה באה מעולם העליון מן הבינה הרואה פרטי נשמות ישראל המתקבצים יחד אצל הצדיק ובפרט בראש השנה, והיא הבינה ודאי על ידה עולה עמוד אמצעי שהוא התפארות ישראל שמגלה הצדיק, ודאי עולה לשבע שהיא הבינה שהיא ספירה שביעית מן המלכות ולמעלה, כי בבינה שורש גווני נשמות ישראל, שהרי היא ה' עליונה, והיא אויר חזק, כי אור החכמה רמוזה ביוד כנ"ל אשר הבינה עומת זה האור באורה ונעשה אויר כנ"ל וזהו אויר זך ועליון של החכמה והשגחה של השם יתברך על ישראל להביאם לפעול בהם ההשתוקקות לבא לארץ ישראל הקדושה, לכן מאחר וזה האויר הגשמי שבארץ ישראל נמשך מן החכמה והבינה של הקב"ה לכן זה האויר של ארץ ישראל המקבלת מבחינת ישראל אשר בכך אתפאר, שבמקבלת השגחת ה' להחכים יושביה בלימוד התורה וגילוי ההשגחה, על ידי התפארות של ה' שעל ידי זה נפקחות עיניו כביכול להשגיח, וזהו אויר של ארץ ישראל שמחכים כנ"ל, ובזאת החכמה משפיע שם הוי"ה ברוך הוא, מצד החכמה אשר היא י' המלוכשת באור הבינה כנ"ל, ועל ידי החכמה האלוקית עולה ו' שהוא התפארת לעשר דהיינו לכתר קוצו של יוד, דהיינו שעל ידי החכמה של הצדיק לעורר אתנו להתקרב לקב"ה לעשות

רצונו של מקום, על ידי זה עולה ההתפארות עד לכתר לרצון העליון, שמתרצה ברחמים להשגיח עלינו בשלמות גדולה, וזאת העלייה עד לכתר היא בו' פעמים דהיינו ו' בחינות של פאר בגווני נשמות ישראל המתקבצים בגווני רצונות ששורשם רצון אחד, לעשות רצון אבינו שבשמים, לעבדו יתברך ולעשות לו נחת רוח. וב' אותיות ה' שבשם הוי"ה ברוך הוא, הם הבינה והמלכות, הם ה' שהוא הכל והשפעת אור מכפנים וה' שהוא הכל והשפעת אור מבחוץ, ושתי אלו ההשפעות הם בלב ובפה, בלב הקדוש של הצדיק הרואה את ה' יתברך מה שמתפאר מישראל, ובפה הקדוש שלו בבחינת סיני, שמגלה אלו השגות לישראל כדי לקרבם לה' יתברך, ואלו השתי ההין הם בחינת המשכת השגחה פרטית בגילוי בעולם העשייה בארץ ישראל, והם בחינת עשרת הדיברות, הנמשכות מעשר ספירות מכתר ועד מלכות, כי דרך הבינה מאירה החכמה המקבלת מהכתר, ומאירה דרך התפארת למלכות, ובאלו שתי ה' הזהות, על ידי שנמשכת ההשגחה מן המאציל ללא מסך המבדיל, ומתגלה אחדות ה' על ידי אחדות נשמות ישראל בקיבוץ הקדוש אצל הצדיק, באלו הב' אותיות ה' בינה ומלכות, לב ופה שווים, שמצליח להמשיך בדיבורו גילוי אחדות ה', עד מתגלה ההשגחה כשם שבעולם העליון רוצה ההשגחה להתגלות למטה, ולכן כדי שגם ישראל יזכו לאלו המוחין, שהיכן שמסתכלים נעשה בחינת אויר של ארץ ישראל מחכים, לעורר ההשתוקקות ליושבי הו"ל לעלות לארץ הקודש, צריכים הם גם לפעול ההשוואה בין שתי אותיות ה', לאחד עשרת הדברות כנ"ל, ולכן מי שמתעסק בתורה שהיא התפארת כדי לעורר על ידי התפארות את ההשגחה, צריך שיהיו פיו ולבו שווים, כנגד אותה השוואה של בינה ומלכות בחינת המשכת ההשגחה פרטית כנ"ל, ולא להנב פרשוהו בעלי המושגה, כל מי שאין תוכו כבוד, שאין תוכו שהיא חכמתו ובינתו מחכימה אותו להשיג שהוא מושגח תמיד על ידי ה' יתברך המתפאר בו שעל ידי זה זוכה שגם בחיצוניות מדבר באמת דברי אמת אשר נובעים מלבו הירא המשיג חכמתו יתברך באמת, שאם לא כן אל יכנס לבית המדרש, כי לא יוכל לזכות לאויר הזך המחכים בתורה הבא מלב מבין ביראה, טהור קדוש וזך, כי אם רק בחיצוניות מדבר דברי יראה אך אין לבו ומעשיו קדושים באמת, עליו השכינה צווחת קלני מראשי קלני מזרועי עד ישוב להתחדש בתשובה על ידי הצדיק המקרבו, בפרט בקיבוץ הקדוש בראש השנה, שעל ידי זה נזכה כולנו להשתוקקות נפלא להתגבר על כל המניעות מן הקדושה ולהיות נוצח המלחמה, ולבא כולנו לארץ ישראל הקדושה, ותקבץ נדחי עמך ישראל מארבע כנפות הארץ, ותמלוך אתה הוא ה' אלוקינו מהרה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך וירושלים עיר קודשך ככתוב בתורתך ימלוך ה' אלוקיך ציון לדור ולדור הללויה ובכך תנן שמחה לארצך וששון וליראך וצמיחת קרן לדוד עבדך במהרה בימינו אמן.

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי זוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד זוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתה לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובזוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר זוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש נשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דדיון. לכן נרמז אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור זוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר זוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר זוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

- א. על ידי שמתקבצים ישראל אצל הצדיק ובפרט בראש השנה לשמוע דבר ה' מפיו הקדוש שעל ידי זה מתקרבים לה' יתברך, על ידי זה נעשה התפארות אצלו יתברך, ונעשים אצלו בחינת תפילין מוחין להסתכל ולהשגיח על יושבי ארץ ישראל.
- ב. על ידי שמתקבצים אצל הצדיק כנ"ל יכול גם המתקבץ לראות ההתפארות של ה' יתברך מה שמתפאר בישראל המתקרבים אליו על ידי הצדיק כנ"ל, ועל ידי זה בכל מקום שנמצא ואפילו בחו"ל יכול גם הוא להמשיך קדושת ארץ ישראל והשגחה פרטית לשם, עד שיוכל הפוגש אותו להתעורר גם הוא להתשוקקות גדול לארץ ישראל, עד שעל ידי גודל ההשתוקקות יזכה להגיע לארץ ישראל.

תפילה על פי הלימוד

בן שיהיה לי חלק בהתפארות הזאת, שאזכה לשוב אליך ולעשות רצונך באמת, עד אשר תתפאר עמי השכינה תמיד בכל עת. פי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל העמים, ואתה מתפאר בנו בכל דור ודור, וזאת ההתפארות עולה לכתר ועטרה על ראשך בבחינת תפילין, ומשם נמשך קדשת ארץ ישראל. פי ההתפארות בוקע בעינים, ועלידייזה נמשכין עיני השגחתך על ארץ ישראל, אשר משם מקבלת ארץ ישראל קדשתה הגדולה, פי עלידייזה אוירה מחכים, עלי ידי שנמשכין שם תמיד עיניך הקדושים שהם עיני החכמה והפדע, כמו שכתוב, ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. על פי רחם עלי ועל כל ישראל, ונבני שיתגלה לנו קדשת ארץ ישראל, עד אשר נזכה לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד באמת לארץ ישראל, ולהתפלל הרבה על זה לפניך מלא רחמים, עד אשר נזכה לבא לארץ ישראל חיש קל מהרה:

חיש קל מהרה:

אבי שבשמים, הגומל עמי חסדים וטובות רבות בכל עת, אשר זפיתני ברחמיך וחסדיך להתפלל על זה לבא לארץ ישראל. גמול על עבדך עוד חסדים וטובות יותר ויותר, ותגדיל נפלאותיך עמי ותעשה עמי חסד חנם בכל עת, ותלמדני בדרך עצותיך האמתיות ותורני בדרך הישר והאמת, באפן שאזכה מעתה לעזב דרכי הרע ומחשבותי הפגומות. ואזכה להתקשר בך מעתה ולילך ולבא מהרה לארץ ישראל בשנה הזאת, ואזכה להתחדש לגמרי להתחיל מחדש בעבודת יהוה באלו נולדתי היום:

רבנו של עולם, זכר נא ההתפארות והשעשועים שקבלת מכל הצדיקים שהיו בכל דור ודור, ומכלל ישראל עמך הקדוש, וכל ההתפארות והשעשועים אשר אתה מקבל עדין מכלל ישראל עמך, ומחצדיקים והכשרים אמתיים הנזלים אליהם שבדור הזה, אשר משם נמשך כל קדשת ארץ ישראל. ונבני גם

רבנו של עולם, רחם על יונה אלקת פמוני, רחם על חלוש דעה, על נבזה ונמאם פמוני, אשר אני מאוס נבזה ונמאם בעיני עצמי בתכלית המאוס ולא על הנם מדרך הענוה האמתית, פי אם מהמת עכירת מאוס מעשי הרעים ועונותי העצומים ופגמי הפרבים, אנה אדון יחיד, מלא משאלותי ברחמים, ונבני לבא לארץ ישראל מהרה. ואזכה לעבר ולדג על כל מיני מניעות, ולנסע ולבא לשם מהרה חושה בשלום בלי פגע, ולפעל שם קדשה וטהרה, באפן שאזכה לשוב אליך ולהתקרב אליך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה מעתה ועד עולם, רבנו של עולם, זבני בזכות כל הצדיקים שגלו קדשת ארץ ישראל בעולם, ובזכות כל הצדיקים והכשרים שזכו לבא לארץ ישראל אחרי מניעות רבות ועצומות בלי שעור באשר אתה ידעת, ופעלו שם מה שפעלו. זבני בזכותם ובזכות תורתם הקדושה ובזכות מעשיהם הטובים, שאזכה גם אנכי השפל והבוזי לילך ולבוא לארץ ישראל

לעילוי נשמת ג'זל מול חיה בת סולטנה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת יעל בת אליהו
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת חיה ליאורה
בת בפטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.